

Søgsbro: Som det maaste vil erindres, udtalte saavel det ærede Medlem for Rjøbenhavn's 1ste Valgkreds (Rimestad), der er forhindret i at være tilstede i dette Dørlit, som jeg ved 1ste Behandling, at vi kunde ønske nogle Ændringer i dette Forslag i forskjellige Retninger. Det ærede Medlem for Rjøbenhavn's 1ste Valgkreds har ogsaa forhandlet med den ærede Minister om nogle bestemte Ændringsforslag, men da den ærede Minister ikke ønskede disse, og vi saaledes kunde frygte, at Forslaget maaste kunde berebe Lovens Banfælgeligheder i det andet Æhing, have vi foretrukket ikke at stille dem, efter som vi jo ikke kunde negte, at Forslaget, som det foreligger, allerede er et væsentligt Fremskridt og vil blive modtaget med Taknemlighed af de Paagjældende. Jeg kan imidlertid ikke Andet end atter udtale, hvad jeg sagde ved 1ste Behandling, at jeg tror, at vi snart igjen maa komme tilbage til denne Sag; thi det er dog en altfor stor Uretfærdighed, at Sønderjyderne skulle være de eneste Folk i Verden, som behøve at opholde sig her i Landet femten Aar i en Kommune for at faae Forsørgelsesret, medens alle Andre kunne faae det efter fem Aars Forløb. Jeg har vel hørt sige, at flere af de til Grændsen hørende Kommuner let kunde blive udsatte for Overbebyrdelse ved de mange Sønderjyder, som tog Ophold der, men skulde noget Saadant vise sig at være Tilfældet, vil der selvfølgelig baade fra Amtets og Statens Side ydes den fornødne Hjælp. Uretfærdigheden er i og for sig saa stor, at den umulig kan vedblive. Noget vil der imidlertid kunne raades Bød paa de Ulemper, der fremtidig kunne true de Sønderjyder, der ville udvandre hertil, og som ere fødte efter 1864 og altsaa ikke have Indfødsret, naar man hverken fra Regjeringens eller Rigsdagens Side vil gjøre for store Banfælgeligheder ved at meddele dem en saadan Indfødsret ved særlig Lov. De ville da i alt Fald ikke være udsatte for at blive vist ud af Landet til deres Hjemstavn, som de med Sorg have maattet forlade, og hvor de neppe igjen vilde blive vel sete af Ærighederne. Jeg vil altsaa haabe, at skulde saadanne Tilfælde indtræffe, inden det bliver muligt paany at ordne dette Forhold ved en Lov, det da fra Regjeringens og fra Rigsdagens Side ikke vil blive glemt, at disse Sønderjyder, uagtet de ere skilte fra os ved udvortes Grændser, dog alligevel høre til det samme Folk som vi.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 673—74)
 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til 3die Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov om den kommunale Beskatning i Rjøbstæderne udenfor Rjøbenhavn af 11te Februar 1863.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2127 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1549).

Udenfor de af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Ændringsforslag var intet saadant fremkommet.

Lovforslagets Indhold, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Koch): I det jeg paa Udvalgets Begne skal begrunde de Ændringsforslag, der ere stillede til dette private Lovforslag, skal jeg tillade mig i Almindelighed at henvise til den afgivne Betænkning, og hvad jeg har at tilføje dertil, vil ikke blive Meget. Det vil erindres, at Sagen to Gange tidligere har foreligget i alt Fald i en næsten lignende Skikkelse som vedtaget af det andet Æhing, men at dette Æhing ikke troede at kunne fremme Sagen, og at de væsentligste Grunde til, at dette Æhing ikke troede at kunne fremme den, vare, at der ikke dengang forelaa de fornødne statistiske Oplysninger om Beskatningsforholdene i Rjøbstæderne i Almindelighed, og særlig med Hensyn til den Virkning, som dette Lovforslag vilde øve i de forskjellige Kommuner. Endvidere vare de tidligere Udvalg her i Salen angaaende denne Sag af den Formening, at man, forinden man gif til her at vedtage en Lov af dette Indhold, burde give Rjøbstadkommunernes Repræsentationer, altsaa Byraadene, Leilighed til at ytre sig om det reiste Spørgsmaal, og endelig gif de tidligere Udvalg ud fra, at man overhovedet i Spørgsmaal af denne Natur ikke skulde forhaste sig, men give den offentlige Mening i Kommunerne Leilighed til at udtale sig, hvis den dertil fandt Anledning, om det reiste Spørgsmaal. Løstet vare det Arbejde, som det ifjor nedsatte Udvalg i den Henseende har ydet, foreligge nu alle disse Spørgs-